

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: A budapesti szénnyomoruság számokban.

Forrás: Nemzeti Ujság

Bp.

(Hely)

1921. T. 8.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

382.22

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. c

Székesfehérvári háziyomda 1920

A budapesti szénnyomoruság — számokban.

Közel ezer vagon hiányzik naponta a tényleges szükségletből. — Ezerhétzszázötven vagon a napi széntermelésünk. — A szénhelyzet.

— A Nemzeti Ujság tudósítójától. —

Budapest, jan. 7.

A szénprobléma fojtogató keze elfulladásztja egész Magyarország léleketét. Minden baj, minden nyomorúság és minden gond végeredményben szénkérdéssé egyszerűsödik. A szén jelenti a villanyfényben furdó utcát, a meleg otthont, a zugó gyárat, a munkát, a termelést, az új értéket, az új eredményt. A rabló kéz országreszkekkel együtt elvette a szenet és Csonka-Magyarország ipara héltan vonaglik, kéményei kihültek, gépei megálltak. A helyzet több mint nyomor és kétségbejöttb, mintsem nyilvánosságunk gondolná. Munkatársunk ma illetékes helyen érdeklődött a valódi helyzetről s a következő felvilágosítást kapta:

Csonka-Magyarország szénszükséglete a háboru előtti Magyarország szükségletének mintegy 60 százalékára tehető. Nagy-Magyarország szénszükséglete, az évet 300 munkanappal számítva, munkanaponként 4833 vagon volt. A külföldről behozott nagyobb kalóriikus értékű szenet kisebb kalóriájú magyar szénre átszámítva, munkanaponként 5960 vagon vehetünk alapul. Csonka-Magyarország szénszükséglete tehát 3375 vagon magyar szenet tenne ki, ha az iparnál, közlekedésnél az 1913-ik évi intenzitást tételezzük fel. Minthogy azonban ezidőszert sok üzem nyersanyaghiány és egyéb nehézségnek folytán szünetel, más üzemek pedig redukáltan dolgoznak, a mai tényleges szükséglet 2681 vagon magyar szénre tehető. A szénszükséglet fokozódása a mult évben különösen érezhető volt. Amig ugyanis az oláh megszállás tartama alatt az összes ipari üzemek szüneteltek s a vasúti forgalom minimális

volt, ma már az összes ipari üzemek mintegy hetven százaléka dolgozik, a román megszállás alól felszabadult tiszántuli területeket is el kellett látni s a vasúti forgalom állandó fentartása is lényegesen magasabb mennyiségeket igényel. 1919 novemberében Csonka-Magyarország szénbányáinak termelése a bányák helyi szükségletének levonásával munkanaponként 1060 vagon volt. Ezidőszert Csonka-Magyarország bányáinak széntermelése munkanaponként 1750 vagon, vagyis ugyane bányák békebeli termelésének 84 százaléka. Ez az eredmény a közép-európai jelenlegi szénbányászati viszonyok mellett igen kedvezőnek mondható. A munkások mai egyéni teljesítménye a sok nehézség ellenére még a békebeli teljesítményt is felülmulja, a fedezetlen szénszükséglet mindazonáltal napi 931 vagonot tesz ki.

A munkanaponként 1750 vagonból a szénelosztási kormánybiztosnak közfogyasztás céljaira tulajdonképpen csak 1500—1530 vagon áll rendelkezésre. A többi az ózdi és diósgyőri vasgyáraknak, a zillingsdorfi villanytelepnek s a lipói munkások átengedéseért a cseheknek jut rekompenzációképpen. Érthető tehát, hogy a rendszeres szénelosztás és szénellátás körül nehézségek vannak, amelyeket még fokoznak az ünnep- és vasárnapi munkaszünetek, az előre nem látható üzemzavarok: sztrájkok, gépromlás, kötélszakadás, vízbetörés, beomlás, üzemi anyaghiány, vagonhiány stb. A momentán szükségessé váló élelmiszer és egyéb szállítmányok lebonyolításához kiutalandó és előzőleg számításon kívül hagyott szénigénylések is csökkentik a közfogyasztás céljára rendelkezésre álló szénmennyiséget.